

Iubire interzisă

Beatrice Lohmuller

Ce dificil e când iubești ce nu este al tău
Și este greu nimic tu să nu spui,
Ca vulpea care fură, să te ascunzi mereu,
Și într-un târziu, rămâi al nimănui.

Un lucru interzis este-o ispită mare
Și mă îndeamnă de-aproape să-l cunosc,
Chiar de va fi chin și va dura mai tare
Încerc să mă apropii, de chipu-ți luminos.

Și te iubesc în tăcere chiar dacă mi-e greu,
Tu îmi șoptești uneori cuvinte mărețe;
Să te iubesc mai mult, tu mă îndemni mereu,
Dar așteptându-te, timpul nu stă, trece.

Eu te doresc ca o nebună, fără să vreau
Și plâng în miez de noapte după un sărut;
Măcar un minut cu tine vreau să stau!
Aștept acea clipă și sper s-o apuc!

Eu nu-mi doresc să pleci din locul tău cel strâmt;
Ci doar să vii la mine, atunci când te chem!
Dacă te-am rănit, să știi că nu am vrut;
Dar vreau în sfârșit, un răspuns ferm!

De nu te pot păstra numai pentru mine,
Rămâi așa cum ești, dar nu mă părăsi!
Iubire te-aș uita, dar nu pot; știi bine!
Și nu pot înceta a te mai iubi!

2009